

Astrild blind och försiktig förestäld på förnäme köp- och handelsmans

Buhrman, Elaus E.

1700-1829 81 Cbza Fol. 1710 Bagge o. Spieker

National Library
of Sweden

ASTRILD
Blind och Försigtig

Förestald
på

Förnäme Köp- och HandelsWans
Den Ehreborne och HögWälachtade Herrens

Herr **JOHAN
FREDRICH**

WÄNGBUS

BRUDGUMMENS:

Samt Den

Ehreborne och mycket Dygderijke Jungfruns

**ELSAMAG
DALENA**

SWENGBUS

BRUDENS:

Lyck- Luf- Sälle Wijgnings- Dag!

Som firades i WBO den 23 Januarii, 1719.

Nån Astrild är ey blind som far så oförwågit
Och drifwer fort sitt wärck i moot och med
så trågit.
Jag tror han galen är/ han hwarken hör
ell' sije/

Och sköter intet om at han i fahran blije.

Hur står i landet till? är nu tijd på sig gista?
Når Mars ett blodigt krig ibland oss månde stifta
Här annat intet hörs än skott och dunderslag/
An buller roop och gny som wore Domedag.

Här är stor hungers nöd/ vårt land står nästan öde
Här hörs ett ynckligt skrän för brist på käft och föde
Och ännu wärre här hörs ett rychte uthaf folck
Hvars tungomähl man ey förstå kan uthan tälck.

Lijkwähl går Astrild fram och drifwer sina stycken
Och lårz ey angå sig att sorgen är så mycken
Han låter oförsetdt gå fort för wäg för wind
Uti sitt kärleks wärck. Säg är ey Astrild blind.

Men säg man hwad tu wilt: han är doch ey så toket
Som han tig kommer för: når han tyfz winklat krotot/
Så wandrar han doch rätt. Når han tig syns som
hållt

I fahran stå/ tå har han sig uhr fahran frålft.

Mån det ey wara må försichtigheet af wårde?
Når fahran är för hand och nöden är på färde/
Att hafwa tå en Wån/ then han sig kan förtroo
Then i sorgfälligheet kan skaffa tröst och roo.

Wee

Wee then allena är i sådant ett tilfälle
Han alltid sucka månd så mårgon såsom qwälle:

Ach hade iag en Wån then iag kund lita på/
Tå woro mig fast lätt all fahra undanga.

Men ther som äro två så kan then ena hielpa
Och skaffa skygd och råd när andra wilja stielpa/
En är then andra huld och stöter på alt sätt
En är then andras hielp och gör tung börda lätt.

Till Ehr Herr B A G G E! och Ehr B R U D! iag
kunde detta/
Wål låmpa nog och Ehr försichtigheet med rätta
Berömma i dy måhl om iag på wårdzligt wijs
Mitt tahl anställa skull och gie Ehr wårdzligt
prijs.

Men doch med bättre fog iag skall det kunna säga
Att J han' GUDS försyn och stück mehr welat wåga/
Som fogat Ehr ihoop/ och sticket detta stånd
Och will det hafwa fort hwad tijd det wara månd.

Ty önskar iag att Han/ som detta wärket lagat
Af sitt allwijsa råd/ och Eder har behagat
Förenas bägge två/ nu wille lyckan gie
Och af sin Nåde all Wålsignelse bete.

Wålsigna Eder Stånd/ Wålsigna Eder Wandel/
Wålsigna Eder Huns/ Wålsigna Eder Handel/
Wålsigna at J må tillwåra Tusendsalt/
Till Barn och Barna Barn / som H Erren sielf
befalt.

GUD

GUD låte Edert Bo orubbat städse blifwa!
Han wille Fiendens förödand' Swärd fördriifwa!
Att förr än i Ehrt Stånd en födes af Eht Länd/
Wi fingo Freden see spazera på wår Gränd!

GUD öke sielf Eht Liff/ förlänge Edra dagar!
Och låte Eder gå som Eder sielf behagar!
Men äntlig när I sku Eht Sde undergå/
At I i Himmels Högd en ewig Freed få!

E L A U S B U H R M A N,
Suderm. Svecus.

